

nastajanju 4. knjige "Krajevnega leksikona Slovenije — Podravje in Pomurje" (Ljubljana 1980). Dejavno se je vključil tudi v "Gibanje znanost mladini" na mariborskem območju.

Prof. dr. B. Kert ima bogato in pestro bibliografijo, ki presega sto enot. Objavljal je v domačih strokovnih in znanstvenih revijah in zbornikih. Njegova dela pa so objavljena tudi v nekdanjem jugoslovanskem strokovnem tisku ter v tujini. Njegovi teksti so strokovno zreli, metodološko pregledni in jezikovno izbrušeni.

Takoj po končanem študiju se je prof. B. Kert vključil v Geografsko društvo Slovenije; v matični stanovski organizaciji je dejaven še danes. Bil je predsednik Društva geografov Maribor in večkrat član njegovih izvršnih teles. Pogosto je zastopal mariborske geografe v republiških organih, in sicer na društvenem kot strokovnem področju. Za vidne zasluge pri stanovskem društvenem delu je dobil priznanje Pohvala (1972) in lansko leto tudi zlato plaketo ZGDS.

Našemu cenjenemu in spoštovanemu slavljenju želimo še vrsto zdravih in zadovoljnih let. In da bi še dolgo prihajal med nas s svojo vedrino in strokovno širino ter pomagal pri vsebinskem snovanju geografije jutrišnjega dne.

Ludvik Olas

Dušan Novak (1931–1998)

Dušan Novak, rojen Ljubljčan, je kmalu po končanem študiju geologije na ljubljanski univerzi stopil med sodelavce Geoiškega zavoda Slovenije. Še kot študent je postal jamar in organizator jamarstva v Društvu za raziskovanje jam Slovenije, nato pa to delo nadaljeval pri jamarskem klubu (in poznejšem društvu) Železničar, kjer je bil med ustanovitelji. Zato je naravno, da je v zavodu, kjer je deloval do upokojitve leta 1992, v hidrogeološkem oddelku raziskoval kraško hidrologijo. Ni se zadovoljil s pisanjem elaboratov, temveč je izsledke objavljal v poljudnem in strokovnem časopisju. Osrednja tematika objav je sledenje podzemeljskih kraških voda, zlasti v visokogorskih Alpah, na Kočevskem in nizkem Dolenjskem. Ugotavljal je zaledje številnih kraških izvirov, kot so Globočec, metliški Obrh, Šumetar ob Kolpi, Tomičev studenec ob Krki, Studeniški potok (slednje v zborniku občine Slovenska Bistrica, I.) in Pekelščica, ki priteka iz ponikovskega krasa. Izboljšal je poznavanje hidrokemičnih lastnosti mnogih naših kraških voda. Da se pokojnika spominjamo v glasilu slovenskih geografov, je vzrok tudi v regionalni obdelavi mnogih vodnih pojavov. Nekatere imajo v naslovu oznako hidrološke (ali hidrogeološke) značilnosti, na primer območja Gozda pri Kamniku (Naše jame 1966), osapske Reke (1967, osrednje Dolenjske (Naše jame, 1970), primorskega krasa (Simpozij o valorizaciji primorskega krasa, Split, 1976), v Volaki (Loški razgledi, 1976). Širšo tematiko obravnava v razpravi Kraški svet v porečju Savinje (Celjski zbornik 1977–1981). V več

člankih je orisal manjša ali večja kraška območja. Precej njegovih objav obravnava jame ali hkrati še vode in kraško območje (Loški Snežnik, zaledje Osapske Reke, okolica Luč). Naziv magister je leta 1973 dosegel z magistrsko nalogo Hidrogeološka rajonizacija slovenskega krasa. Regionalno krasoslovje ne more prezreti Novakove razprave o poznavanju osamelega krasa v Podravju (*Acta carsologica* 1974) in kočevskega kraškega polja (*Acta carsologica* 1972, 1974), hidrogeologija pa ne njegove delitve hidrodinamičnih con (Naše jame, 1978), sledenja kraških voda v Alpah (Naše jame, 1978) in razvrstitve zaganjalk (Varstvo narave, 1967). Zanimal se je za sigove tvorbe (rudnik v Peci). Bil je pri nas med prvimi, ki so ugotavljali zmanjševanje pretoka v času po večjem dežju na kraškem izviru in izračunavali koeficient praznenja (na Studeniškem potoku pod Bočem). Zlasti sledenje voda v visokogorskem krasu, kjer večje planinske kočje začenjajo onesnaževati izvire v podgorju, je Dušana pripeljalo med vnete naravovarstvenike.

Dušan je bil ploden pisec, ki se je oglašal v strokovnih revijah (v geoloških v Ljubljani, Zagrebu in v Beogradu), še bolj številno v polstrokovnih in poljudnih. Navadno je po izidu razprave poročal o svojih izsledkih v njej še vsaj v enem ali dveh poljudnih revijah. Največ prispevkov je objavil v Naših jamah. V pregledu prispevkov, natisnjenih v Naših jamah (Dodatek 34, Naše jame 1992), je naveden kot avtor pri 120 delih. Predvsem njegova je zasluga, da so Naše jame 30, 1988, v posebni številki objavile "Gradivo za slovensko speleološko biografijo z bibliografijo" za 195 slovenskih kraških raziskovalcev in pomembnih jamarjev. Do tega leta ja Novak objavil po lastni razvrstitvi 61 razprav in 150 člankov. Objavljal je v *Acta carsologica*, hrvaškem *Speleologu*, *Varstvu narave*, *Sedimentologiji* (Beograd), geoloških vestnikih v Zagrebu in Beogradu, *Kršu Jugoslavije* (Zagreb), *Proteusu*, *Planinskem vestniku*, *Turističnem vestniku*, *Življenju in tehniki*, zbornikih domačih in tujih speleoloških prireditev itd. Na to številčnost je treba opozoriti zlasti zato, ker mnogi raziskovalci poznajo periodiko samo iz svoje stroke, interdisciplinarno raziskovanje pa sicer hvallijo, a ga ne poznajo. V tem glassilu slovenskih geografov je pisal o sledenju vode v Križni jami (GV 1969), kraških oblikah z vodno funkcijo (to je referat na posvetu o kraški terminologiji, GV 1993), strokovnih podlagah za varovanje vodnih virov (GV 1993), oskrbi z vodo v občini Mozirje (GV 1992) in občini Kamnik (GV 1994) ter o Dolenjskem zborniku. Tudi ta letnik GV objavlja njegov, zdaj že posthumni članek.

Pokojnik je veliko časa in energije vložil v organizacijo jamarskih društev, zlasti društva *Železničar*. Bil je tajnik Jamarske zveze Slovenije v letih 1972–1976, tajnik in blagajnik *Speleološke zveze Jugoslavije* v letih 1972–1976 in sourednik in upravnik *Naših jam* od l. 1978 do nedavna. Kjer ni bilo drugih, je prijel za delo on. To neplačano delo je treba omeniti, ker bo to znanje zamrlo s starejšimi sodelavci vred in ker je podobnih garačev, prepotrebnih za društveno organizacijo, malo.

Ivan Gams